

czwartek, 14.09.2023

Krzyżu Święty - Nade Wszystko, Drzewo Przenajszlachetniejsze

„Oto - wszerz i wzwyż

-

Wszystko - toż samo.

-

- Gdzie się podział krzyż?

-

- Stał się nam bramą”

Cyprian Kamil Norwid

Każdego roku 14 września obchodzimy święto Podwyższenia Krzyża, które ma swoje źródło w odnalezieniu Drzewa Krzyża Świętego przez św. Helenę, matkę cesarza rzymskiego Konstantyna. Cesarzowa podzieliła Go na trzy części, przekazując je trzem największym wówczas stolicom biskupim Kościoła: Jerozolimie, Konstantynopolowi i Rzymowi. Święto wprowadzono najpierw dla kościołów posiadających relikwie Krzyża a następnie rozszerzono na cały Kościół katolicki. Przypomina nam ono o znaczeniu Krzyża w życiu chrześcijanina a piękne rozważania na ten temat znajdziemy u Tomasza a Kempis w jego dziele: „O naśladowaniu Chrystusa”

„Wielu ma dzisiaj Jezus tych, co kochają Jego Królestwo niebieskie, ale mało takich, którzy dźwigiłoby Jego krzyż. Wielu ma spragnionych Jego pocieszenia, lecz mało pragnących dzielić z Nim ból. Wielu znajdzie przyjaciół do stołu, ale mało do postu”

Krzyż jest najbardziej rozpoznawalnym znakiem wszystkich chrześcijan. Noszony na szyi, widoczny w domach, miejscach pracy, nauki, w samochodach, stawiany w miastach i przy wiejskich drogach, na cmentarnych pomnikach. Pomimo najbardziej powszechnego elementu, którym jest skrzyżowanie pionowej i poziomej belki, przedstawiany był w odmienny sposób. Różnice te dotyczyły nie tylko samej geometrii znaku, ale również ornamentyki oraz znajdujących się na nim inskrypcji i symboli. Są one nie tylko efektem ludzkiej wyobraźni, zdolności twórców czy tradycji, ale również niosą ze sobą głębokie przesłanie. Najbardziej znana nam forma Chrystusowego krzyża to krzyż łaciński o pionowej belce dłuższej od poziomej. Drugą formę stanowi krzyż grecki o belkach takiej samej długości. Istnieje jeszcze: Krzyż Jerozolimski, Patriarchalny, Prawosławny, Papieski, Maltański, św. Piotra, św. Andrzeja, św. Antoniego i wiele innych. W tym miejscu należy wspomnieć, że równie interesujący pod względem symbolicznym jest budulec narzędzia Chrystusowej męki. Legendy XII w traktujące o genezie Chrystusowego Drzewa Życia, w które obfitowała ówczesna Europa, materiałem, z którego wykonano pionową belkę krzyża uczyniły cyprys: symbol życia wiecznego. Zgodnie z tymi opowieściami

tabliczkę z napisem INRI miano sporządzić z drewna oliwnego, symbolizującego pojednanie, zgodę, pokój i miłość, belkę poziomą z palmy - nieśmiertelność i chwałę, a podporę pod stopy z cedru interpretowanego, jako symbol Zbawiciela

Niezależnie jednak od posiadanej na temat Krzyża wiedzy, wyśpiewanych o Nim pieśni, wyrecytowanych przez pokolenia wierszy, niezależnie od naszych prywatnych gustów w ocenie jego osobliwego piękna, czy niezależnie od miejsca, w którym go umiejscowiono, jest to przede wszystkim codzienny, najprostszy łącznik z Niebem – znak Bożego dla nas błogosławieństwa:

„W Imię Ojca i Syna i Ducha Świętego”

Na przestrzeni wieków wieś Bołęcín należała do dwóch innych parafii, w tym do pobliskiego pięknego kościółka w Płazie pod wezwaniem Podwyższenia Krzyża Świętego. Świątynia powstała w XVI wieku. We wczesnobarokowym ołtarzu głównym umieszczony jest obraz Pana Jezusa Ukrzyżowanego, dzieło Bronisława Adamowicza z 1885 r. Przy okazji wrześniowego święta warto odwiedzić to niezwykle, historyczne miejsce i odnaleźć w jego wnętrzach przestrzeń do spotkania z Ukrzyżowanym Zbawcą, pamiętając, że chociaż pobożność pasyjna ma w sobie tyle piękna to przecież nie kończy się na Golgocie.

Tam wszystko dopiero się zaczyna.

CG